

Bet. og Sndst. ang. Andr., tilst. Finantsudv.

I Samlingen 1877—78 blev et af Finantsudvalget ved 3die Behandling stillet Forslag om at tilstaa Andragerinden en aarlig Understøttelse af 200 Kr. vedtaget (se Tillæg B for nævnte Samling 589—90 og Lidenden Sp. 1653—54), og i forrige Samling blev et af hende indgivet Andragende om yderligere Understøttelse af Finantsudvalget henvist til Krigsministeren (se Tillæg B Sp. 849—50 og 869—70, Lidenden Sp. 4409, 4410—11 4413—14), hvorefter der paa Finantslovsforslaget blev ved 3die Behandling vedtaget en Bevilling af 60 Kr. for hvert af hendes 3 Børn indtil deres fyldte 18de Aar (se Tillæg B Sp. 981—82 og 1083—84, Lidenden Sp. 4881—82). Denne sidste Understøttelse er imidlertid ikke bleven hende udbetalt, fordi der ikke blev vedtaget nogen Finantslov for Aaret 1881—82, og hun andrager derfor nu om, at der af Hensyn til, at der hengik 2 Aar efter hendes Mand's Død, inden hun fik nogen Understøttelse, maa blive tilstaaet hende en extraordinær Understøttelse, en Extrahjælp som Efterbevilling for disse to Aar, og navnlig fordi hun ved Udgifter til sine Børns Opdragelse og ved Sygdom er kommen meget tilbage.

Udvalget finder ikke, at der er Grund til at give yderligere Understøttelse end den allerede bevilgede, og hvad det andet Forhold angaar, som omtales i Andragendet, da vil det finde sin Afgjørelse under Behandlingen af de finantsielle Love, hvorfor man ikke finder Anledning til at gjøre nogen Sndstilling.

52. Fra forhenværende Underkorporal, Metalbreier F. C. Mitgaard i Kjøbenhavn om Invalideforsørgelse. (Indbragt den 22de Februar 1882 af Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds, Dinesen.)

Efter hvad der ansføres i Andragendet, blev Andrageren, der ved Krigens Begyndelse 1848 gif frivillig med, den 26de Juli s. A. ved et Vaadestud saaret i venstre Knae, hvorpaa han, efterat have ligget 3 Maaneder paa Hospitalet, udskreves som „for Liden kassabel“ med Bemærkning, at han i nogen Tid ikke vilde være istand til at tilfredsstille alle sine Fornødenheder ved sit Arbeide. I 1849 stod han for Udskrivning, og, uden at paastryke sit saarede Knae, lod han sig udskrive og afgik til Armeen, hvor han tjente ved 4de Forstærkningsbataillon indtil Krigens Ophør 1851. Det varede imidlertid ikke længe, efterat han atter havde taget fat paa Dreierhaandværket, hvortil han var oplært, søvend han ved Dreieladet af og til følte Smærter i det saarede Knae, hvilke i Aarenes Løb tiltog, og i de senere Aar har han paa Grund af stærke Hævelser i Knaet gjentagne Gange maattet ligge paa Hospitalet. Nu er Knaet saa ophorvet, at det danner en uformelig tyk Masse, og han kan ikke mere arbeide ved Dreieladet, det Gnestte, han har lært. Da han i 1880 havde mistet tvende vogne, haabefulde Sønner, og hans Husfrus og 3 andre Børns Stilling derved var bleven hjælpeløs, søgte han om Invalideforsørgelse, men fik Afslag paa sin Ansøgning, fordi man ansaa det for usandsynligt, at der var nogen Aarsagsforbindelse mellem hans Knaesygdom og den ham ved Vaadestudet i 1848 tilføjede Læsion. Hans Læge udtaler i Modsetning hertil, at, ihvorvel der intet Bevis kan præsteres for en saadan Aarsagsforbindelse, synes det ham paa den anden Side ikke usandsynligt, at Skudsaaret, som har svækket Knaet, i Forbindelse med mangeaarig Anstrængelse af dette Led ved Dreieladet, kan være en medvirkende Grund til Udviklingen af den nuværende Knaelidelse, og Andrageren henvender sig derfor nu til Rigsdagen med Bøn om, at den vil forhjælpe ham til Invalideforsørgelse.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

53. Fra Entefru Emilie Seehusen i Kjøbenhavn om Understøttelse. (Indbragt den 22de Februar 1882 af Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds, Dinesen.)

Det meddeles i Andragendet, at Andragerindens Mand døde i afsvigte September Maaned, efterat have i 18 Aar tjent som Assistent i Krigsministeriet, efterladende hende tilligemed 3 Børn i en Alder fra 9 til 1 Aar i en sørgelig Forsvaining, uden de fornødne Midler til at leve af og til Børnenes Opdragelse, da hans Søn kun havde været ringe, saa at de Snter havde kunnet lægge tilside, og baade hans og hendes Slægt er uformuende. Paa en til Krigsministeriet indgiven Ansøgning tilstodes der hende en aarlig Understøttelse paa 84 Kr., men nogen Hjælp til Børnenes Opdragelse har hun paa gjentagen Ansøgning ikke kunnet opnaa. Da saavel hendes som Børnenes Helbred er svagt, og hun intet kan fortjene, beder hun nu Rigsdagen om at hjælpe sig til at faae en forøget Understøttelse, da hun og Børnene ellers ville blive udsatte for megen Trang, og deres Opdragelse ikke vil blive saaledes, som den burde være.

Udvalget finder, at der kan være Anledning til at yde Enten nogen Opdragelseshjælp til hendes Børn, og foreslaar Andragendet henvist til Krigsministeren.